

Be'haalotecha בְּהַעֲלֹתְךָ *In the lifting up*
Bemidbar (Numbers) 8:1-12:26

For the next few weeks, much of what we read about in Bemidbar (Numbers) will not be about how the Israelites are adjusting to wilderness life, but rather how they are yearning for the life they had in Egypt where civilization was highly advanced and much more predictable. As we consider the possibility of the prophesied 2nd Exodus occurring in our lifetime, the words of the prophet Isaiah come to mind:

Isaiah 46:10 Declaring the end from the beginning, and from ancient times things that are not yet done, Saying, 'My counsel shall stand, And I will do all My pleasure,'

What are the promises that we can cling to? Will the Almighty tell us ahead of time what we need to know? Will we repeat the mistakes of the past? Isaiah again comes through with answers:

Isaiah 42:9 Behold, the former things have come to pass, and new things I declare; Before they spring forth I tell you of them.

Isaiah 48:6 "You have heard; See all this. And will you not declare it? I have made you hear new things from this time, Even hidden things, and you did not know them.

The Word of יהוה (Yahwey) is our assurance. It is our job, however, to follow His commandments as He continues to open our eyes to understand them. We must do this without complaining or questioning His authority. In this week's Parsha, we will see many of the last minute instructions given to the Israelites before they leave Mt. Sinai and head for the Promised Land. Sadly, they were not able to uncompromisingly follow the One who had redeemed them from Egypt and betrothed them at Mt. Sinai. Will we study their experiences and learn from their mistakes?

1 Corinthians 10:11 Now all these things happened to them as examples, and they were written for our admonition, upon whom the ends of the ages have come. 12 Therefore let him who thinks he stands take heed lest he fall.

We begin our Parsha with instructions about the menorah:

Bemidbar 8:1 And יהוה spoke to Moses, saying: 2 "Speak to Aaron, and say to him, 'In the lifting up of (בְּהַעֲלֹתְךָ) the lamps, the seven lamps shall give light in front of the lampstand.' 3 And Aaron did so; he arranged the lamps to face toward the front of the lampstand, as יהוה commanded Moses. 4 Now this workmanship of

Be'haalotecha בְּהַעֲלֹתְךָ *Bij 't omhoog heffen*
Bemidbar (Numeri) 8:1-12:26

Voor de volgende weken, zal veel van waarover wij in Bemidbar (Numeri) lezen, niet gaan over hoe de Israëlieten zich aan het wildernisleven aanpassen, maar veeleer over hoe zij naar het leven hunkeren dat zij in Egypte hebben gehad waar de beschaving hoogst geavanceerd en veel meer voorspelbaar was. Als wij de mogelijkheid van de geprofeteerde 2de Uittocht tijdens ons leven overwegen, komen de woorden van de profeet Jesaja in onze gedachten:

Jes. 46:10 Het einde verkondigend van bij het begin, en van ouds af dingen die nog niet gebeurd zijn, zeggend: "Mijn raadgeving zal tot stand komen, en Ik zal al Mijn welbehagen doen."

Wat zijn de beloften waaraan wij ons kunnen vastklampen? Zal Almachtige ons op voorhand vertellen wat wij moeten weten? Zullen wij de fouten van het verleden herhalen? Jesaja geeft weerom antwoorden:

Jes. 42:9 Zie, de vroegere dingen zijn gekomen, en nieuwe dingen verkondig Ik; eer zij te zien zijn vertel ik u ervan.

Jes. 48:6 U hebt gehoord; zie dit alles. En zult u het niet verkondigen? Ik heb gezorgd dat u vanaf nu nieuwe dingen hoort, zelfs verborgen dingen, en u kende ze niet.

Het Woord van יהוה (Yahwey) is onze verzekering. Het is echter onze taak om Zijn geboden te volgen naarmate Hij onze ogen blijft openen om ze te begrijpen. Wij moeten dit doen zonder te klagen of Zijn gezag in vraag te stellen. In de Parsha van deze week zullen wij veel van de laatste ogenblik instructies zien die aan de Israëlieten worden gegeven alvorens zij de berg Sinai verlaten en zich naar het Beloofde Land richten. Spijtig genoeg waren zij niet in staat om recht door zee de Ene te volgen die hen van Egypte had teruggekocht en zich bij de berg Sinai met hen verloofde. Zullen wij hun ervaringen bestuderen en van hun fouten leren?

1 Kor. 10:11 Nu gebeurden al deze dingen aan hen als voorbeelden, en zij werden opgeschreven tot onze waarschuwing, waarover de einden van de tijden gekomen zijn. 12 Laat daarom hem die denkt dat hij staat er op letten opdat hij niet valt.

Wij beginnen onze Parsha met instructies over de menorah:

Bemidbar 8:1 En יהוה sprak tot Mozes, zeggend: 2 "Spreek tot Aaron, en zeg hem: 'In het omhoog heffen van (בְּהַעֲלֹתְךָ) de lampen, zullen de zeven lampen vóór het lampstatief licht geven.'" 3 En Aaron deed dit; hij schikte de lampen naar de voorzijde van het lampstatief gericht, zoals יהוה Mozes beveelde. 4 Dit vakmanschap van het

the lampstand was hammered gold; from its shaft to its flowers it was hammered work. According to the pattern which יהוה had shown Moses, so he made the lampstand.

The name of our Torah reading...Be'HaAlotecha (בְּהֵאֲלֹתֶיךָ) from verse 2 is difficult to translate. The verse above translates it as “in the lifting up”. It is perhaps easier to consider what it really means when you look at its root – alah (עלה) – which has the meaning of “to go up” or “to ascend”. This is the same word that is used when speaking of “going up to Jerusalem” and also the root of the phrase “to make aliyah” for those who immigrate to Israel. Another related word is olah, (עלה) which you can see contains the same Hebrew consonants (vowels were added later to the Hebrew text). The olah was the burnt offering which the Apostle Paul also connected to us:

***Romans 12:1** I beseech you therefore, brethren, by the mercies of Yah, that you present your bodies a living sacrifice, holy, acceptable to Yah, which is your reasonable service. 2 And do not be conformed to this world, but be transformed by the renewing of your mind, that you may prove what is that good and acceptable and perfect will of Yah.*

Now Moses had already received some of these instructions for the menorah back in Shemot (Exodus 25). In Bemidbar יהוה reiterates two commands:

- That the menorah's lamps should all be turned in the direction of the main trunk of the menorah (the central stem from which the menorah's arms extend).
- That the entire menorah should be hammered out of a single block of gold.

The menorahs that we are familiar with today may not be accurate according to these instructions. It is possible that the branches containing the six lamps extended forward and upward in what would look like a “V” if viewed from up above. The highest central lamp is called the “servant”, and it is plain to see that this symbolizes Yeshua...He is the vine and we are the branches. As our lights are turned in His direction, it represents our keeping our eyes on the Messiah. It is the entire duty of the lamps to point to the central lamp, i.e. Yeshua. John the Immerser (Baptist) was a shining (pardon the pun) example:

***John 5:35** “He was the burning and shining lamp, and you were willing for a time to rejoice in his light.*

It was the duty of the High Priest to light the lamp. Yeshua is our High Priest. It is His life that lights our lamps:

lampstatief was van gehamerd goud; van zijn schacht tot aan zijn bloemen was het gehamerd werk. Volgens het patroon dat יהוה Mozes, had getoond, zo maakte hij het lampstatief.

De naam van onze Thoralezing ... Be'HaAlotecha (בְּהֵאֲלֹתֶיךָ), vanuit vers 2, is moeilijk te vertalen. Het bovenstaande vers vertaalt het als “in het omhoog heffen”. Het is misschien gemakkelijker om zich in te denken wat het werkelijk betekent wanneer u naar de wortel van het woord kijkt – alah (עלה) – dat de betekenis van “omhooggaan” of “stijgen” heeft. Dit is hetzelfde woord dat gebruikt wordt wanneer gesproken wordt van “opgaan naar Jerusalem” maar ook is het de wortel van de uitdrukking “aliyah maken” m.b.t. hen die naar Israël immigreren. Een ander verwant woord is olah, (עלה) dat zoals u kunt zien dezelfde Hebreeuwse medeklinkers bevat (de klinkers werden later aan de Hebreeuwse tekst toegevoegd). Olah was het brandoffer dat de Apostel Paulus ook met ons in verband bracht:

***Rom. 12:1** Ik smeeek u daarom, broeders, door de genades van Yah, dat u uw lichamen als een levend offer aanbiedt, heilig, aanvaardbaar voor Yah, wat uw logische dienst is. 2 En wordt niet in overeenstemming met deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat u kunt ondervinden wat die goede en aanvaardbare en perfecte wil van Yah is.*

Nu had Mozes sommige van deze instructies voor de menorah reeds eerder in Shemot (Exodus 25) ontvangen. In Bemidbar herhaalt יהוה twee bevelen:

- Dat de menorah lampen alle in de richting van de belangrijkste stam van de menorah (de centrale stam waarvan de menorah-armen zich uitbreiden) zouden moeten gedraaid worden.
- Dat de volledige menorah van één enkel blok goud moest worden uitgehamerd.

De menorah's waarmee wij vandaag vertrouwd zijn, zouden met deze instructies wel eens niet kunnen overeenstemmen. Het is mogelijk dat de takken die de zes lampen bevatten zich naar voor en omhoog uitbreiden wat in bovenaanzicht als een “V” eruit zag. De hoogste centrale lamp wordt de “knecht” genoemd en het is duidelijk te zien dat dit Yeshua symboliseert... Hij is de wijnstok en wij zijn de takken. Als onze lichten in Zijn richting worden gedraaid, stelt dat het ‘onze ogen op Messiah gericht houden’ voor. De ganse taak van de lampen is om op de centrale lamp te wijzen, d.w.z. Yeshua. Johannes de Onderdompelaar (Doper) was een schitterend (excuseer de woordspeling) voorbeeld:

***Joh. 5:35** Hij was de brandende en schijnende lamp, en u was gewillig om u voor een tijd in zijn licht te verheugen.*

Het was de plicht van de Hogepriester om de lamp aan te steken. Yeshua is onze Hogepriester. Het is Zijn leven dat onze lampen aansteekt:

John 1:1 *In the beginning was the Word, and the Word was with Elohim, and the Word was Elohim. 2 He was in the beginning with Elohim. 3 All things were made through Him, and without Him nothing was made that was made. 4 In Him was life, and the life was the light of men.*

And here are our instructions once our lamp is lit:

Matthew 5:14 *“You are the light of the world. A city that is set on a hill cannot be hidden. 15 “Nor do they light a lamp and put it under a basket, but on a lampstand, and it gives light to all who are in the house. 16 “Let your light so shine before men, that they may see your good works and glorify your Father in heaven.”*

The light should remain on the lampstand. It illuminates our good works (the keeping of the commandments). Lampstands are also found in chapters 2 and 3 of Revelation. It is not surprising that Yeshua the Messiah is in the midst of them. Most of us have been taught that these lampstands are to be found in “churches”. But now we can see that these “lampstands” are menorah’s, and how many “churches” actually even have a menorah in their midst? It seems to make more sense from a Hebraic perspective, that these are end-times Messianic congregations in the midst of the nations. As we read the compliments and the warnings given to these assemblies, we must take to heart what is said lest our High Priest follows through with His warning to remove our lampstand, leaving us in the dark.

Proverbs 6:23 *For the commandment is a lamp, And the Torah a light....*

In Bemidbar 9 a question arises from those who have not been able to offer the Passover sacrifice because of defilement:

Bemidbar 9:6 *Now there were certain men who were defiled by a human corpse, so that they could not keep the Passover on that day; and they came before Moses and Aaron that day. 7 And those men said to him, “We became defiled by a human corpse. Why are we kept from presenting the offering of יהוה at its appointed time among the children of Israel?”*

This is interesting, because it is the ONLY feast that is of such importance that one may have a chance of another date to observe it:

Bemidbar 9:9 *Then יהוה spoke to Moses, saying, 10 “Speak to the children of Israel, saying: ‘If anyone of you or your posterity is unclean because of a corpse, or is far away on a journey, he may still keep יהוה’s Passover. 11*

Joh. 1:1 *In het begin was het Woord, en het Woord was bij Elohim, en het Woord was Elohim. 2 Hij was in het begin bij Elohim. 3 Alle dingen werden door Hem gemaakt, en zonder Hem was er niets gemaakt van wat gemaakt was. 4 In Hem was leven, en het leven was het licht van de mensen.*

En hier zijn onze instructies van zodra onze lamp aangestoken is:

Mat. 5:14 *Jullie zijn het licht van de wereld. Een stad die op een heuvel staat kan niet verborgen zijn. 15 Noch steken zij een lamp aan en zetten ze onder een mand, maar op een lampstatief, en het geeft licht aan allen die in het huis zijn. 16 Laat zo jullie licht vóór mensen schijnen, dat zij jullie goede werken kunnen zien en uw Vader in hemel verheerlijken.*

Het licht zou op het lampstatief moeten blijven. Het verlicht onze goede werken (het houden van de geboden). Lampstatieven worden ook in hoofdstukken 2 en 3 van Openbaring gevonden. Het verrast ons niet dat Yeshua de Messiah in het midden van hen is. De meesten van ons werd geleerd dat deze lampstatieven in “kerken” moeten worden gevonden. Maar nu kunnen wij zien dat deze “lampstatieven” menorah’s zijn, en hoeveel “kerken” eigenlijk zelfs een menorah in hun midden hebben? Vanuit een Hebreeuws perspectief lijkt het meer steekhoudend, dat dit eind-tijd Messiaanse congregaties te midden van de naties zijn. Als wij de complimenten en de waarschuwingen aan deze vergaderingen lezen, moeten wij ter harte nemen wat gezegd is opdat onze Hogepriester Zijn waarschuwing om ons lampstatief te verwijderen niet uitvoert, ons in de duisternis achterlatend.

Spr. 6:23 *Want het gebod is een lamp, en der Thora een licht....*

In Bemidbar 9 komt er een vraag van hen die door verontreiniging niet in staat waren het Pesachoffer aan te aanbieden:

Bemidbar 9:6 *Nu waren er bepaalde mensen die zich met een menselijk lichaam verontreinigd hadden, zodat zij het Pascha niet op die dag konden houden; en zij kwamen die dag vóór Mozes en Aaron. 7 En die mensen zeiden tot hem: “Wij zijn verontreinigd geraakt door een menselijke lichaam. Waarom worden wij ervan weerhouden op zijn vastgestelde tijd de offergave van יהוה samen met de kinderen van Israël aan te aanbieden?”*

Dit is interessant, omdat dit het ENIGE feest is dat van dergelijk belang is, dat men een gelegenheid krijgt om het op een andere datum in acht te nemen:

Bemidbar 9:9 *Toen sprak יהוה tot Mozes, zeggend: 10 “Spreek tot de kinderen van Israël, zeggend: ‘Als iemand van u of van uw nageslacht door een lichaam onrein is, of ver weg op reis is, kan hij יהוה’s Pascha nog houden. 11 Op de veertiende*

On the fourteenth day of the second month, at twilight, they may keep it. They shall eat it with unleavened bread and bitter herbs. 12 'They shall leave none of it until morning, nor break one of its bones. According to all the ordinances of the Passover they shall keep it.

It was imperative that the Passover be kept...even if you were unclean or away on a journey. The Passover was the starting point of all the other feasts. If a person did not keep the Passover, he would be cut off from the community:

Bemidbar 9:13 *'But the man who is clean and is not on a journey, and ceases to keep the Passover; that same person shall be cut off from among his people, because he did not bring the offering of יהוה at its appointed time; that man shall bear his sin.*

Passover is a picture of personal salvation which is foundational to all subsequent phases of redemption. The list below details the cycle of the feasts and how they relate to Messiah and to us:

dag van de tweede maand, in de schemering kunnen zij het houden. Zij zullen het met ongedesemd brood en bittere kruiden eten. 12 Zij zullen er niets van over laten tot ochtend, noch één van zijn beenderen breken. Volgens alle verordeningen van het Pascha zullen zij het houden.

Men was verplicht het Pascha te houden... zelfs als u onrein of ver weg op reis was. Het Pascha was het uitgangspunt van alle andere feesten. Als iemand het Pascha niet hield, zou hij van de gemeenschap worden afgesneden:

Bemidbar 9:13 *Maar de man die rein is en niet op reis, en ophoudt met het Pascha te houden, diezelfde persoon zal van onder zijn volk worden afgesneden, omdat hij het aanbieden aan יהוה niet op zijn vastgestelde tijd bracht; die mens zal zijn zonde dragen.*

Pascha is een beeld van persoonlijke redding dat de basis vormt voor alle daaropvolgende fasen van afkoop (verlossing). De lijst hierna detailleert de cyclus van de feesten en hoe zij op Messiah en ons betrekking hebben:

Nisan (1st month) 14: Day of Preparation of the Passover Lamb.
Yeshua was crucified and died for our sins.
Nisan 15: First day of the seven day Feast of Unleavened Bread.
A week of focusing on the redemption of the Bride from sin.
Day following the Sabbath during the Week of Unleavened Bread - when the Lamb and an omer of barley were waved on the altar.
Start counting fifty days to betrothal - time of maturing of the bride.
50th Day – Shavuot (Pentecost) Day of Firstfruits - giving of the Torah.
Receiving of the Holy Spirit - celebrate betrothal of Messiah and Bride.
Tishrei 1 (7th month) Feast of Trumpets
Hear the shout (trumpet) of the archangel (1 Thess. 4:16), Yeshua's return for His bride.
Tishrei 10 Day of Atonement
Purification of the bride
Tishrei 15 Feast of Tabernacles
Marriage supper of the Lamb
Tishrei 22 Eighth Day
Celebrating the eternal dwelling of Messiah and Bride.

14 Nisan (1^{ste} maand): Dag van Voorbereiding van het Paschalam.
Yeshua werd gekruisigd en stierf voor onze zonden.
15 Nisan: Eerste dag van het zevendaagse Feest van Ongezuurde Broden.
Een week van zich concentreren op de afkoop (verlossing) van de Bruid uit de zonde.
Dag na de Sabbat tijdens de Week van Ongezuurde Broden - toen het Lam en een omer gerst op het altaar gewuifd werden.
Begin van vijftig dagen tellen tot aan de verloving - tijd van het rijpen van de bruid
50^{ste} Dag - Shavuot (Pinksteren) Dag van de Eerstelingen - het geven van de Thora.
Ontvangen van de Heilige Geest – vieren van de verloving van Messiah en de Bruid.
1 Tishrei (7^{de} maand) Feest van de Trompetten.
Hooft de schreeuw (trompet) van de aartsengel (1 Thess. 4:16), Yeshua's terugkeer voor Zijn bruid.
10 Tishrei Dag van Verzoening
Reiniging van de bruid
15 Tishrei Loofhuttenfeest (Tabernakels)
Huwelijks avondmaal van het Lam
22 Tishrei Achtste Dag
Het eeuwige wonen van Messiah met de Bruid vieren.

As you can see, you do not want to miss out on the agenda of the Father! All who were willing were to take part in the Passover...the unclean, the strangers, the natives of the land.... יהוה had ONE TORAH for all:

Bemidbar 9:14 *'And if a stranger dwells among you, and would keep יהוה's Passover, he must do so according to the rite of the Passover and according to its ceremony; you shall have one*

Zoals u kunt zien, wilt u niet de agenda van de Vader missen! Allen die gewillig waren moesten aan het Pascha deelnemen...de onreinen, de vreemdelingen, de inwoners van het land.... יהוה had ÉÉN THORA voor allen:

Bemidbar 9:14 *En als onder u een vreemdeling verblijft, en יהוה's Pascha zou willen houden, moet hij dit volgens de plechtigheid van het Pascha en volgens zijn ceremonie doen; u zult één verorde-*

ordinance, both for the stranger and the native of the land.’ “

If there is any doubt in your mind that you should be celebrating the Passover, then you should study Ephesians 2:

***Ephesians 2:12** that at that time you were without Messiah, being aliens from the commonwealth of Israel and strangers from the covenants of promise, having no hope and without Elohim in the world. 13 But now in Messiah Yeshua you who once were far off have been brought near by the blood of Messiah.*

You USED to be aliens from the common wealth of Israel, you USED to be strangers from the covenants of promise, but NOW Yeshua brings you INTO this covenant. You are no longer apart from Israel! By obeying the commandments He has set up for Israel, we will reflect who He is to a lost and hurting world. It's His plan. Let's not try to change it for something we think works better.

Chapter 11 begins the incessant complaining that will characterize this generation of Israelites:

***Bemidbar 11:1** Now when the people complained, it displeased יהוה ; for יהוה heard it, and His anger was aroused. So the fire of יהוה burned among them, and consumed some in the outskirts of the camp.*

We don't even know what they were complaining about, but the Hebrew word is stronger than just "complaining". It actually describes the people as "evil". יהוה's anger is aroused and it says that He consumed some of the outskirts of the camp. Is this a description of people who are farthest from the holiness which is at the center of the camp? Is this a picture of those who were not committed to the authority of יהוה?

The people are smart enough to turn to Moses who intercedes for them. However, it is not the end of it. This time an interesting group of people are mentioned, and this time we are told of the actual complaint:

***Bemidbar 11:4** Now the mixed multitude who were among them yielded to intense craving; so the children of Israel also wept again and said: "Who will give us meat to eat? 5 "We remember the fish which we ate freely in Egypt, the cucumbers, the melons, the leeks, the onions, and the garlic; 6 "but now our whole being is dried up; there is nothing at all except this manna before our eyes!"*

This mixed multitude of people, the riff-raff (רִיפּ־רַאף), appear to be a motley collection of people who followed Israel from Egypt. There may have been quite a number

ning hebben, zowel voor de vreemdeling als voor de inwoner van het land.

Als er enige twijfel in uw gedachte aanwezig is of u het Pascha zou moeten vieren, dan zou u Efeziërs 2 moeten bestuderen:

***Ef. 2:12** dat ten tijde dat u zonder Messiah was, vreemdelingen van de staat Israël en vreemdelingen van de belofteverbonden zijnde, geen hoop (verwachting) hebbende en zonder Elohim in de wereld. 13 Maar nu in Messiah Yeshua bent u die eens ver weg waren dichtbij gebracht door het bloed van Messiah.*

U WAART vreemdelingen van de gemeenschappelijke rijkdom van Israël, u WAART vreemdelingen van de belofteverbonden, maar NU brengt Yeshua u IN dit verbond. U bent niet meer los van Israël! Door de geboden te gehoorzamen die Hij voor Israël opgesteld heeft, zullen wij aan een verloren en kwetsende wereld weerspiegelen wie Hij is. Het is Zijn plan. Laten we niet probeer om het te veranderen naar iets waarvan wij denken dat het beter werkt.

Hoofdstuk 11 begint met het onophoudelijk klagen dat deze generatie van Israëlieten zal kenmerken:

***Bemidbar 11:1** Toen nu het volk zich beklaagde, ontstemde dit יהוה; want יהוה hoorde het, en Zijn woede werd gewekt. Zo ontbrandde het vuur van יהוה onder hen, en verteerde enkelen aan de rand van het kamp.*

Wij weten zelfs niet waarover zij zich beklaagden, maar het Hebreeuwse woord is sterker dan alleen maar "klagend". Het beschrijft eigenlijk het volk als "kwaad". יהוה's woede wordt gewekt en het zegt dat Hij enkelen aan de rand van het kamp verteerde. Is dit een beschrijving van mensen die het verst verwijderd zijn van de heiligheid die in het centrum van het kamp is? Is dit een beeld van hen die niet onderdanig waren aan het gezag van יהוה?

Het volk is slim genoeg om zich tot Mozes te wenden die voor hen bemiddelt. Nochtans, eindigt het hier niet mee. Deze keer wordt een interessante groep mensen vermeld, en deze keer worden wij over de feitelijke klacht ingelicht:

***Bemidbar 11:4** Nu werd de gemengde massa die onder hen waren door een intens hunkeren bevangen; zo huilden ook de kinderen van Israël opnieuw en zeiden: "Wie zal ons vlees te eten geven? 5 Wij herinneren ons de vissen die wij vrij aten in Egypte, de komkommers, de meloenen, de preien, de uien, en het knoflook; 6 maar nu is ons hele wezen opgedroogd; er is niets meer behalve dit manna vóór onze ogen!"*

Deze gemengde massa mensen, de riff-raff (רִיפּ־רַאף), lijkt een bonte verzameling van mensen te zijn die Israël vanuit Egypte volgden. Er kunnen vrij veel van deze niet-Israëli-

of these non-Israelites as we suggested two weeks ago in the Bemidbar commentary. Well these folks complained about their diets. They had plenty of herds and flocks for meat, but these people specifically wanted FISH. Since the Nile River contained an abundance of fish, it was their main protein source in Egypt. There also would have been abundant sources of fruits and vegetables in Egypt. It is so, so sad to see that what they were rejecting was what they saw as the dull, boring Manna! The Manna, who we know to be the Messiah, the living Torah... their sufficient sustenance provided by the Almighty as they journeyed through the wilderness...the diet of Moses! Instead they lusted for everything of Egypt, and they also corrupted the children of Israel!

The Bible goes on to give a description of the manna:

***Bemidbar 11:7** Now the manna was like coriander seed, and its color like the color of bdellium. 8 The people went about and gathered it, ground it on millstones or beat it in the mortar, cooked it in pans, and made cakes of it; and its taste was like the taste of pastry prepared with oil.*

The sages say that the manna possessed “the virtue of every pleasant savor and was agreeable to every taste.” Why then would anyone reject it? I can actually think of a couple of reasons. First, it had to be gathered every day and was not good the next day (unless it was Sabbath). This required a great deal of dependence and trust in יהוה, the provider. Would you be able to trust Him for your day to day needs? Yeshua had something to say about this:

***Matthew 6:31** “Therefore do not worry, saying, ‘What shall we eat?’ or ‘What shall we drink?’ or ‘What shall we wear?’ 32 “For after all these things the Gentiles seek. For your heavenly Father knows that you need all these things. 33 “But seek first the kingdom of Adonai and His righteousness, and all these things shall be added to you. 34 “Therefore do not worry about tomorrow, for tomorrow will worry about its own things. Sufficient for the day is its own trouble.*

A second reason for complaining about the manna may have had to do with required preparation. From its description, it doesn't appear that they ate it raw. That meant there was a certain amount of preparation involved. Likewise should we find ourselves in the wilderness, on the way to the Promised Land...we can't expect it to be without preparation. We don't have to worry so much about the “food of Egypt”. But the manna...the living Torah...Yeshua... it requires preparation. We need to study, meditate, pray, keep the commandments and fellowship with like-minded believers.

eten geweest zijn zoals wij twee weken geleden in de Bemidbar commentaar opperden. Wel, deze mensen klaagden over hun voedsel. Zij hadden een overvloed van kudden en troepen vee voor vlees, maar deze mensen wilden meerbepaald VIS. Aangezien de Nijl een overvloed aan vis bevatte, was het in Egypte hun belangrijkste eiwitbron. Egypte zou voor hen ook een overvloedige bron van vruchten en groenten geweest zijn. Het is zo, zo droevig om te zien dat wat zij verwierpen was wat zij aanzagen als flauw, vervelend Manna! Het Manna, dat wij als de Messiah, de levende Torah, kennen... hun voldoende onderhoud dat door Almachtig wordt verstrekt, terwijl zij door de wildernis reisden ... het dieet van Mozes! In plaats daarvan verlangden zij naar alles van Egypte, en zij bedierven ook de kinderen van Israël!

De Bijbel gaat verder met een beschrijving van het manna:

***Bemidbar 11:7** Nu was het manna als korianderzaad, en zijn kleur als de kleur van bdellium. 8 Het volk liep heen en weer en verzamelden het, maalde het op molenstenen of sloegen het in het mortier, kookte het in pannen, en maakte er koeken van; en zijn smaak was als de smaak van pasteitjes die met olie worden bereid.*

De wijzen zeggen dat het manna “de deugd van elke prettige geur bezat en volgens ieders smaak aangenaam was.” Waarom zou iedereen het dan verwerpen? Ik kan eigenlijk aan een paar redenen bedenken. Ten eerste, het moest elke dag worden verzameld en het was de volgende dag niet goed (tenzij het Sabbat was). Dit vereiste heel wat afhankelijkheid en vertrouwen in יהוה, de leverancier. Zou u in staat zijn om voor uw dagelijkse behoeften op Hem te vertrouwen? Yeshua had hierover iets te zeggen:

***Mat. 6:31** Daarom wees niet ongerust, zeggend: “Wat zullen wij eten?” of “Wat zullen wij drinken?” of “Wat zullen wij aandoen?” 32 Want naar al deze dingen zoeken de heidenen. Want uw hemelse Vader weet dat u al deze dingen nodig hebt. 33 Maar zoek eerst het koninkrijk van Adonai en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen bovendien aan u worden gegeven. 34 Wees daarom niet ongerust over morgen, want morgen zal zich over zijn eigen dingen ongerust maken. Z'n eigen probleem is voldoende voor de dag.*

Een tweede reden om over het manna te klagen kan met de vereiste voorbereiding te maken gehad hebben. Uit zijn beschrijving, lijkt het niet dat zij het ongebakken aten. Dat betekent dat er een bepaalde hoeveelheid voorbereiding bij nodig was. Zo kunnen ook wij ons in de wildernis bevinden, op de weg naar het Beloofde Land... wij kunnen niet verwachten dat het zonder voorbereiding gaat. Wij moeten ons niet zoveel over het “voedsel van Egypte” ongerust maken. Maar het manna...de levende Thora... Yeshua... het vereist voorbereiding. Wij moeten bestuderen, overdenken, bidden, de geboden houden en de gemeenschap met gelijkgezinde gelovigen.

Devarim (Deuteronomy) 8:3 “So He humbled you, allowed you to hunger, and fed you with manna which you did not know nor did your fathers know, that He might make you know that man shall not live by bread alone; but man lives by every word that proceeds from the mouth of יהוה .

I certainly don't claim to have a clear picture of the plan of the Almighty to take us to the Promised Land. But here and there I find verses that really excite me. Let's start with the next verse in Bemidbar, and I want you to take special notice of the DEW:

***Bemidbar 11:9** And when the dew fell on the camp in the night, the manna fell on it.*

There is an end-times scenario (i.e. in the night) in Michah where the brothers of Israel (the tribes) have joined together. The Assyrian (symbolic of the anti-Messiah) invades and there is a prophecy about the remnant of Jacob (Israel):

***Micah 5:7** Then the remnant of Jacob shall be in the midst of many peoples, like dew from יהוה , like showers on the grass, That tarry for no man Nor wait for the sons of men. 8 And the remnant of Jacob Shall be among the Gentiles, in the midst of many peoples, Like a lion among the beasts of the forest, Like a young lion among flocks of sheep, Who, if he passes through, Both treads down and tears in pieces, And none can deliver. 9 Your hand shall be lifted against your adversaries, and all your enemies shall be cut off.*

What I wanted you to notice is that the remnant of Jacob, who is in the midst of many peoples, is “like DEW FROM יהוה”. The remnant is in the midst of all the nations, but He is empowered! Why is he empowered? Because in Bemidbar 11:9, it says that the manna “fell on the dew!” The remnant of Jacob (dew) is covered by the Messiah! Cool, huh?!!

Now back to the complaint of the diet. This really angered both Moses and יהוה:

***Bemidbar 11:10** Then Moses heard the people weeping throughout their families, everyone at the door of his tent; and the anger of יהוה was greatly aroused; Moses also was displeased.*

This is a very BAD situation. Not only has the manna been rejected, but look at where the people are standing.... “everyone at the door of his tent”. This appears to speak of separateness, not unity. There is a lesson for us here, also. We must not remain separate and arouse the anger of יהוה. We can be different from one another. We are all different parts of the body of Messiah, but we must be unified in order to make it to the Promised Land.

Devarim (Deuteronomy) 8:3 Dus vernederde Hij u, stond u toe te hongeren, en voedde u met manna dat die u kende noch uw vaders, opdat Hij u zou kunnen doen weten dat de mens niet van brood alleen zal leven; maar dat de mens leeft door elk woord dat van de mond van יהוה uitgaat.

Ik beweer zeker niet een duidelijk beeld van het plan van de Almachtige te hebben om ons naar het Beloofde Land mee te nemen. Maar en hier daar vind ik verzen die me werkelijk opwinden. Laten we beginnen met het volgende vers in Bemidbar, en ik wil dat u bijzonder aandacht aan de DAUW schenkt:

***Bemidbar 11:9** En toen in de nacht de dauw op het kamp viel, viel het manna daarop.*

Er is een eindtijd scenario (d.w.z. in de nacht) in Michah waar de broers van Israël (de stammen) zich bijeengevoegd hebben. Het Assyrische rijk (symbool voor de anti-Messiah) valt binnen en er is een profetie over het overblijfsel van Jacob (Israël):

***Micha 5:7 (NBG 5:6)** Dan zal het overblijfsel van Jacob te midden van vele volkeren zijn, zoals dauw van יהוה, als buien op het gras, dat voor niemand draalt noch op de zonen van mensen wacht. 8 (7) en het overblijfsel van Jacob zal onder de heidenen zijn, te midden van vele volkeren, zoals een leeuw onder de dieren van het bos, zoals een jonge leeuw onder kudden schapen, die, als hij er doorheen gaat, zowel vertrappt als in stukken scheurt, en niemand kan bevrijden. 9 (8) Uw hand zal tegen uw tegenstanders worden opgeheven, en al uw vijanden zullen worden afgesneden.*

Wat ik wilde dat u opmerkte is dat het overblijfsel van Jacob, dat te midden van vele volkeren is, “als DAUW VAN יהוה” is. Het overblijfsel is te midden van alle naties, maar Hij is gemachtigd! Waarom wordt hij gemachtigd? Omdat in Bemidbar 11:9 het zegt dat het manna “op de dauw viel!” Het overblijfsel van Jacob (dauw) wordt bedekt door de Messiah! Cool, huh?!!

Nu terug naar de klacht over het voedsel. Dit irriteerde werkelijk zowel Mozes als יהוה:

***Bemidbar 11:10** Toen hoorde Mozes het volk huilen bij alle gezinnen, iedereen bij de deur van zijn tent; en de woede van יהוה werd fel opgewekt; ook Mozes was ontstemd.*

Dit is een zeer ERGE situatie. Niet alleen werd het manna verworpen, maar kijk waar de mensen zich bevinden “iedereen bij de deur van zijn tent”. Dit lijkt van afscheiding, niet eenheid, te spreken. Er is hier ook een les voor ons. Wij moeten niet afzonderlijk blijven en de woede van יהוה wekken. Wij kunnen van elkaar verschillend zijn. Wij zijn allen verschillende delen van het lichaam van Messiah, maar wij moeten worden verenigd om het Beloofde Land te halen.

Moses is angry and overwhelmed, but he is not admonished by יהוה in any way. Instead, יהוה provides a solution:

Bemidbar 11:16 So יהוה said to Moses: “Gather to Me seventy men of the elders of Israel, whom you know to be the elders of the people and officers over them; bring them to the tabernacle of meeting, that they may stand there with you. 17 “Then I will come down and talk with you there. I will take of the Spirit that is upon you and will put the same upon them; and they shall bear the burden of the people with you, that you may not bear it yourself alone.”

This is a very interesting concept that יהוה will take of the Spirit that is upon Moses and put it upon the 70 (this number usually reflects the totality of the nations) chosen elders of Israel. Moses seems to be a vessel from which יהוה could draw upon to fill others. What a shadow picture of the Messiah who would become the source of the Holy Spirit for all who believe in Him!

Okay, let’s skip over and take a look at Miriam and Aaron as they also enter the arena of complaining:

Bemidbar 12:1 Then Miriam and Aaron spoke against Moses because of the Cushite woman whom he had married; for he had married a Cushite woman. 2 So they said, “Has יהוה indeed spoken only through Moses? Has He not spoken through us also?” And יהוה heard it.”

Now your translation probably refers to Moses’ wife being Ethiopian, not Cushite. That translation may once more be very misleading. The Hebrew word Cushite (כּוּשִׁיָּה) is based on a word meaning “darkskinned”. Is this a different wife, than the Midianite wife Moses took in Shemot 2, named Zipporah? We know that Zipporah was a shepherdess and therefore would have spent a lot of time in the sun to darken her skin. Cush is also associated with Midianite territory in Habbakuk 3:7.

So, making the assumption that this is the same woman, what was Miriam and Aaron’s problem with Moses’ wife? Remember that Moses married Zipporah about 40 years earlier when he had escaped to Midian from Egypt. Moses left her behind when he went back to Egypt. She only rejoined him on Israel’s march out in the wilderness, so Aaron and Miriam had only recently met her. Not only that, but all the trouble and complaining that had just occurred was instigated by people of foreign origin. That may have easily put a stigma on Moses’ wife in their minds. The foreigners in their midst had already caused big problems for them. What if Moses was negatively influenced by his Cushite wife?

Mozes is boos en overweldigd, maar hij wordt op geen enkele manier door יהוה berispt. In plaats daarvan, verstrekt יהוה een oplossing:

Bemidbar 11:16 Dus zei יהוה tot Mozes: “Verzamel voor Mij zeventig mannen uit de oudsten van Israëel, van wie gij weet dat zij oudsten en ambtenaren over het volk zijn; breng hen naar de tabernakel van samenkomst, opdat zij daar met u kunnen zijn. 17 Dan zal Ik neerdalen en zal daar met u spreken. Ik zal van de Geest die op u is nemen en zal dezelfde op hen leggen; en zij zullen de last van het volk met u dragen, opdat u die niet alleen moet dragen.”

Dit is een zeer interessant concept dat יהוה van de Geest die op Mozes is, zal nemen en op de 70 (dit aantal wijst gewoonlijk op de totaliteit van de naties) gekozen oudsten van Israëel leggen. Mozes lijkt een vat te zijn waaruit יהוה kon putten om anderen te vullen. Wat een schaduwbeeld van de Messiah die de bron van de Heilige Geest zou worden voor iedereen die in Hem gelooft!

O.k., laten we nu wat overslaan en naar Miriam en Aaron kijken terwijl ook zij de arena van het klagen betreden:

Bemidbar 12:1 Dan spraken Miriam en Aaron tegen Mozes wegens de Cuschietische vrouw die hij had gehuwd; want hij had een Cuschietische vrouw gehuwd. 2 Zei zeiden dus: “Heeft יהוה inderdaad alleen via Mozes gesproken? Heeft Hij ook niet via ons gesproken?” En יהוה hoorde het.”

Nu verwijst uw vertaling waarschijnlijk naar Mozes’ vrouw als een Ethiopische zijnde, niet een Cuschietische. Die vertaling kan weer eens zeer misleidend zijn. Het Hebreeuwse woord Cuschiet (כּוּשִׁיָּה) is gebaseerd op een woord dat “donkerhuidig” betekent. Is dit een andere vrouw, dan de Midianitische vrouw welke Mozes in Shemot 2 nam, Zipporah genoemd? Wij weten dat Zipporah een herderin was en daarom heel wat tijd in de zon zou doorgebracht hebben zodat haar huid verdonkerde. Cush wordt ook geassocieerd met het Midianitisch grondgebied in Habbakuk 3:7.

Zo, in de veronderstelling dat dit de zelfde vrouw is, wat was het probleem van Miriam en Aaron met de vrouw van Mozes? Herinner je dat Mozes Zipporah ongeveer 40 jaar eerder huwde toen hij van Egypte naar Midian vluchtte. Mozes liet haar achter toen hij naar Egypte terugging. Zij voegde zich slechts opnieuw bij hem bij Israëel’s uittocht in de wildernis, zodat Aaron en Miriam haar slechts onlangs ontmoet hadden. Niet alleen dat, maar al de problemen en het klagen dat net had plaatsgevonden was op aansporing door mensen van buitenlandse oorsprong. Dat kan gemakkelijk in hun gedachten een stigma op de vrouw van Mozes gezet hebben. De vreemdelingen in hun midden hadden voor hen reeds grote problemen veroorzaakt. Wat als Mozes negatief beïnvloed werd door zijn Cuschietische vrouw?

The reality was, however, that the Cushite wife was only a front for what was really bothering Miriam and Aaron. What they were really upset about was the lack of authority THEY seemed to have. Weren't THEY the older siblings? Perhaps they were even upset by the 70 elders who had been given some of the spirit of Moses and had prophesied in the camp. Jealousy can manifest itself in complaining about others.

Well, יהוה was NOT happy with Miriam and Aaron. It is never a good idea to criticize Moses (Torah)!

Bemidbar 12:4 Suddenly יהוה said to Moses, Aaron, and Miriam, “Come out, you three, to the tabernacle of meeting!” So the three came out. 5 Then יהוה came down in the pillar of cloud and stood in the door of the tabernacle, and called Aaron and Miriam. And they both went forward. 6 Then He said, “Hear now My words: If there is a prophet among you, I, יהוה, make Myself known to him in a vision; I speak to him in a dream. 7 Not so with My servant Moses; He is faithful in all My house. 8 I speak with him face to face, Even plainly, and not in dark sayings; And he sees the form of יהוה. Why then were you not afraid To speak against My servant Moses?” 9 So the anger of יהוה was aroused against them, and He departed. 10 And when the cloud departed from above the tabernacle, suddenly Miriam became leprous, as white as snow. Then Aaron turned toward Miriam, and there she was, a leper.

If Cushite means “dark skinned” as we mentioned up above, then the “whiteness” of Miriam would be a fit punishment for her offenses! Why was Aaron spared from punishment? I don't know other than to guess that it had something to do with his position. He had already been through the dedication process of the High Priest. For him to be suddenly set aside would leave a vacancy not quickly and easily filled. Perhaps יהוה made a merciful “executive decision” based on an already fragile situation among the people of Israel.

It is worth noting that Aaron begs Moses for Miriam to be healed. The Presence of the Almighty was right there, yet Aaron turned his appeal to Moses:

Bemidbar 12:11 So Aaron said to Moses, “Oh, my adonai! Please do not lay this sin on us, in which we have done foolishly and in which we have sinned. 12 “Please do not let her be as one dead, whose flesh is half consumed when he comes out of his mother's womb!”

Aaron understood the concept of approaching יהוה through an intercessor. Yeshua is our intercessor and we

De werkelijkheid was echter, dat de Cuschietische vrouw slechts een façade was voor wat Miriam en Aaron werkelijk hinderde. Wat zij werkelijk van ondersteboven waren was het gebrek aan gezag dat ZIJ leken te hebben. Waren ZIJ niet de oudere bloedverwanten? Misschien waren zij er zelfs van ondersteboven dat aan de 70 oudsten wat van de geest van Mozes gegeven was en in het kamp geprofeteerd hadden. Jaloersheid kan tot uiting komen in het klagen over anderen.

Wel, יהוה was NIET blij met Miriam en Aaron. Het is nooit een goed idee om Mozes (Torah) te bekritisieren!

Bemidbar 12:4 Plotseling zei יהוה tot Mozes, Aaron en Miriam: “Jullie drie, komt naar de tabernakel van samenkomst!” Dus kwamen de drie naar buiten. 5 Toen daalde יהוה neer in de wolkkolom en bevond zich in de deur van de tabernakel, en riep Aaron en Miriam. En zij gingen allebei naar voor. 6 Toen zei Hij: “Hoor nu Mijn woorden: Als er een profeet onder jullie is, maak Ik יהוה Mezelf aan hem bekend in een visioen; Ik spreek tot hem in een droom. 7 Niet zo met Mijn knecht Mozes; Hij is getrouwd in heel Mijn huis. 8 Ik spreek van aangezicht tot aangezicht met hem, zelfs ronduit, en niet in het duistere bewoordingen; en hij ziet de vorm van יהוה. Waarom was u dan niet bang om tegen Mijn knecht Mozes in te spreken?” 9 Zo werd de woede van יהוה tegen hen gewekt, en Hij vertrok. 10 En toen de wolk van boven de tabernakel vertrok, werd Miriam plotseling melaats, zo wit zoals sneeuw. Dan draaide Aaron zich naar Miriam, en daar was zij, een melaatse.

Als Cuschietisch “donkerhuidig” betekent zoals wij hierboven vermeldden, dan zou de “bleekheid” van Miriam een gepaste straf voor haar inbreuken zijn! Waarom werd Aaron van straf gespaard? Ik kan slechts veronderstellen dat het iets te doen had met zijn positie. Hij was reeds door het toewijdingproces van Hogepriester geweest. Want hem plotseling terzijde stellen zou een vacature laten die niet snel en gemakkelijk opgevuld werd. Misschien nam יהוה een mild “uitvoerend besluit” wegens een reeds broze situatie onder het volk van Israël.

Het is de moeite waard op te merken dat Aaron Mozes smeekt voor Miriam om te worden geheeld. De Aanwezigheid van de Almachtige was daar juist, toch richtte Aaron zijn oproep tot Mozes:

Bemidbar 12:11 Daarom zei Aaron tot Mozes: “Oh, mijn adonai! Leg a.u.b. deze zonde niet op ons, waarin wij dwaas gedaan hebben en waarin wij gezondigd hebben. 12 Laat haar a.u.b. niet als een dode zijn, van wie het vlees half verteerd is als hij uit de schoot van zijn moeder komt!”

Aaron begreep het concept van via een bemiddelaar tot יהוה te naderen. Yeshua is onze bemiddelaar en wij bidden tot de Vader

pray to the Father through Him. In the same way that the authority was given to Moses, Yeshua says that all power and authority has been given to Him:

Matthew 28:18 *And Yeshua came and spoke to them, saying, "All authority has been given to Me in heaven and on earth.*

We end the Parsha with that test of unity among the three leaders...Moses, Aaron, and Miriam. They could actually be seen as pictures of:

- Torah (Moses)
- Priesthood (Aaron)
- Prophets (Miriam – Exodus 15:20)

They were meant to be a "three-fold cord, not easily broken" (Ecclesiastes 4:12). But the cord nearly unraveled when there was dissension. יהוה honors the Torah above the other two positions because anything not based on Torah carries no weight:

Isaiah 8:20 To the Torah and to the testimony! If they do not speak according to this word, it is because there is no light in them.

Yeshua, however, is everything. He is the living Torah...He is our High Priest...He is the Spirit of Prophecy (Revelation 19:10)! Baruch HaShem Messiah Yeshua!

Shabbat Shalom,
Ardelle

via Hem. Op de zelfde manier dat het gezag aan Mozes werd gegeven, zegt Yeshua dat al macht en gezag aan Hem zijn gegeven:

Mat. 28:18 *En Yeshua kwam en sprak tot hen, zeggende: "Alle gezag is aan Mij gegeven, in de hemel en op aarde.*

Wij beëindigen de Parsha met die test van eenheid onder de drie leiders... Mozes, Aaron, en Miriam. Zij zouden eigenlijk gezien kunnen worden als beelden van:

- Torah (Mozes)
- Priesterschap (Aaron)
- Profeten (Miriam - Exodus 15:20)

Zij waren bedoeld als een "drievoudig niet gemakkelijk te breken koord" (Pred. 4:12). Maar het koord ontrafelde bijna toen er een meningsverschil was. יהוה honoreert de Thora boven de andere twee posities omdat om het even wat dat niet op Torah gebaseerd is, niet weegt:

Jes. 8:20 Tot de Thora en tot het getuigenis! Als zij niet volgens dit woord spreken, is het omdat er geen licht in hen is.

Yeshua echter, is alles. Hij is de levende Torah...Hij is onze Hogepriester...Hij is de Geest van Profetie (Opb. 19:10)! Baruch HaShem Messiah Yeshua!

Shabbat Shalom,
Ardelle